

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

ב"ה

תיק 62626/8

בבית הדין הרבני האזורי אשקלון

לפני כבוד הדיינים:

הרב ישי בוכריס – אב"ד

(ע"י ב"כ עו"ד סיגל עזרן שרעבני)

המבקשת: פלונית

נגד

המשיב: פלוני

הנדון: הוראה להעברת חלקה של האשה בכספי פנסיית שירות קבע ישירות לידיה

החלטה

בפני בית הדין בקשת האשה להורות למופ"ת (מחלקה לשירותי הפרט הפרישה והתשלומים בצה"ל) להעביר למבקשת את הכספים הראויים להינתן לה מהבעל ע"פ הסכם הגירושין, ישירות לחשבון הבנק.

מדובר במקרה מיוחד שבו הבעל לשעבר נקלע לקשיים תקציביים בשל צרכים שונים שלו, שאינם מותרים ב"לשון המעטה". קשיים אלו גרמו לו להפסיק להעביר לאשה את זכויותיה על פי חוק ועל פי המוסכם ביניהם.

(גם בזמן שהעביר לה זכויות כספיות היה זה סכום שהוא פחות משמעותית מהסכום שבו הוא חייב).

בית הדין נתן את החלטתו בעבר, כדלקמן:

"בפני בית הדין תביעה לאשרור תוקפו של הסכם גירושין.

הצדדים הופיעו בפני בית הדין, התובעת מיוצגת ע"י עוה"ד סיגל עזרן שרעבני, והנתבע בגפו.

הצדדים קיבלו בקניין פסק דין של דין יחיד.

הצדדים התגרשו בשנת 2008, לאחר שבתאריך 7.9.2008 אושר הסכם גירושין בין הצדדים.

בסעיף 6 להסכם הגירושין, נאמר כדלקמן:

6. א. הצדדים מסכימים כי האשה זכאית למחצית הפנסיה המשולמת לבעל מדי חודש בגין שהותו בצה"ל מיום הגט עפ"י דין.

ב. הצדדים יפנו למת"ש לצורך ביצוע ההליכים הפורמליים לביצוע האמור בסעיף 6 א' לעיל.

בפועל, טענה התובעת שמיום הגירושין העביר לה בעלה לשעבר סכום של 2,500 ש"ח מידי חודש, ובשנה האחרונה שבה העביר את הכספים הגדיל את סכום ההעברה לסך של 2,600 ש"ח בחודש.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

לאחר זמן (לא ברור בדיוק מתי) הפסיק הבעל לשעבר להעביר סכום כל שהוא. לפני מספר שנים, בתאריך 7.17, התובעת פנתה לבית המשפט לענייני משפחה בתביעה לחייב את בעלה לשעבר בסכום שבו התחייב בהסכם הגירושין.

התביעה בפועל לא זכתה למענה משפטי, בשל כשלים מסוימים. כעת הוגשה התביעה לביה"ד והיא כוללת שתי בקשות, האחת לעתיד, והשניה לעבר.

האחת, לאשרר את הסכם הגירושין ולהורות ל"מופ"ת", המחלקה שבאחריותה כספי הפנסיה שמקבל הנתבע, לשלם ישירות לתובעת את זכויותיה.

כמו כן מבקשת התובעת לערוך חישוב באשר לתשלומי העבר, האם התשלום בפועל ששילם, תואם את הסכום שלו זכאית התובעת.

הנתבע השיב שהוא שילם לאשה סך של 2,600 ש"ח לחודש ולא 2,500 ש"ח כפי שטענה האשה, וזה תאם פחות או יותר את מחצית הפנסיה שקיבל.

עוד טען הנתבע, ששנים רבות הוא התמיד בתשלום זה עד אשר הוא נקלע לקשיים כלכליים בשנת 2017, שנה שבה הוא הפסיק את העברת הכספים בשל חובות גדולים שצבר.

לדבריו, המצב הכלכלי שאליו נקלע לא מאפשר לו לקיים את פסק הדין. הנתבע האריך לספר כיצד ניסה בכל דרך אפשרית לסייע לאשה הן בחייהם המשותפים והן לאחר מכן.

אשר על כן הוא מבקש לראות את התמונה הכוללת, ולאפשר לו בשנים הקרובות לשקם את עצמו, כך ששייב את החובות המוטלים עליו.

עם זאת הסביר הנתבע שאין ספק שתביעת האשה צודקת, והיא זכאית על פי דין לכל תביעתה.

ברור לנתבע שההסכם שנחתם בין הצדדים מחייב משפטית, ובו נאמר שהאשה זכאית למחצית הפנסיה שהוא מקבל.

עם זאת הוא מבקש, לפני משורת הדין, להתחשב במצבו, ולזכור לו חסד נעורים כלפי אשתו והבנות המשותפות, ולאפשר לו לשקם את חייו.

האשה התבקשה להמציא את עמדתה באשר לבקשת הנתבע.

בהודעה ששלחה באת כוחה היא הבהירה שעמדת התובעת היא חד משמעית לקבל את מלוא הסכום שלו היא זכאית, והיא אף מבקשת שיערך חישוב לגבי חוב העבר.

בית הדין מבהיר בזה שלגבי העתיד אין מוצא אחר פרט לקבלת עמדתה, שהרי זה ההסכם שנחתם על ידי הצדדים, ואושר בבית הדין, ואף הנתבע מבין שזו שורת הדין.

עם זאת לגבי העבר אפשר ויש טיעון משפטי אחר שיש להתייחס אליו.

סוף דבר:

א. בית הדין מורה ל"מופת", מחלקת תשלומים, להעביר ישירות לחשבון הבנק של האשה הגברת ... מחצית מהפנסיה של הנתבע מר

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

ב. כאשר לחוב העבר ייקבע דיון שבו ישמיעו הצדדים את טיעוניהם המשפטיים, האם התובעת זכאית לכך.

על הכרעה זו הגישה הפרקליטות בקשה לעיון מחדש. הבקשה הועברה לתגובת המבקשת והיא המציאה את עמדתה.

בית הדין העביר את עמדת הפרקליטות לייעוץ המשפטי בהנהלת בתי הדין הרבניים לקבלת חוות דעת.

בעת האחרונה התקבלה חוות הדעת כדלקמן:

הנדון: בקשת הפרקליטות בתיק ... לביטול החלטה לתשלומי פנסיה

להלן חוות דעתנו בעניין בקשת הפרקליטות בתיק... לביטול ההחלטה בעניין העברת מחצית מהפנסיה לפי החוק לחלוקת חיסכון פנסיוני בין בני זוג. את חוות הדעת כתבתנו באופן אשר ניתן להיעזר בה לשם מתן החלטה בנדון.

1. לפנינו בקשת משרד הבטחון באמצעות פרקליטות המדינה (מחוז דרום – אזרחי) מבית הדין שיבטל את החלטתו מיום י"א בשבט התשפ"ב (13.1.2022), אשר בה הורנו למחלקה לשירותי הפרט הפרישה והתשלומים בצה"ל (להלן: "מופ"ת") להעביר ישירות לחשבון הבנק של האישה מחצית מהפנסיה של האיש.

א. תיאור ההליכים הרלוונטיים לנדון:

2. הצדדים התגרשו בשנת 2008 וזאת לאחר אישור הסכם גירושין בין הצדדים ופסק דין של בית הדין מיום ז' באלול התשס"ח (7.9.2008) שאישר אותו ונתן לו תוקף פסק דין.

בסעיף 6 להסכם נקבע, כי: "הצדדים מסכימים כי האישה זכאית למחצית הפנסיה המשולמת לבעל, מדי חודש בגין שהותו בצה"ל מיום הגט עפ"י דין".

בהתאם להסכם ופסק דין שאישר אותו פנו הצדדים אל מופ"ת לשם ביצוע האמור, אך מופ"ת הודיעה להם כי היא מנועה על פי חוק מלבצע את העברת החלק מתשלומי הפנסיה של האיש אל האישה, והוסיפה כי "אין האמור גורע מזכותה של הגרושה לפנות ישירות על הנדון להתאם להסכם הממון".

בעקבות כך במשך תקופה ניכרת העביר האיש אל האישה מחצית מהפנסיה שלו, ואולם במהלך שנת 2016 פחת הסכום שהעביר האיש אל האישה מהערך שנקבע בפסק הדין, ולאחר זמן נוסף מחודש אוגוסט 2017, כנראה בשל נסיבות כלכליות, הפסיק האיש לגמרי להעביר את התשלומים וחדל מלקיים חלק זה שבהסכם.

בתחילה פנתה האישה אל בית המשפט לענייני משפחה בבקשה לחייב את האיש לקיים את האמור בפסק הדין ובהסכם הגירושין, ואולם מסיבות כאלה ואחרות בחרה האישה לסגור את ההליך בבית המשפט ופנתה בבקשה אל בית הדין הרבני להורות למופ"ת, אשר באחריותה כספי

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

הפנסיה שמקבל האיש, להעביר ישירות לאישה את המגיע לה על פי פסק הדין.

בהחלטה מיום 13.1.2022 קיבל בית הדין את בקשת האישה והורה למופ"ת להעביר לחשבון הבנק של האישה מחצית מן הפנסיה של האיש.

3. על החלטה זו, כאמור, הגישה פרקליטות המדינה (מחוז דרום - אזורי) בקשה לביטול ההחלטה וזאת משתי סיבות:

הסיבה האחת – לפי סעיף 30(ב)(2)(ד)(3) לחוק לחלוקת חיסכון פנסיוני בין בני זוג שנפרדו, התשע"ד – 2014 (להלן: "חוק לחלוקת חיסכון פנסיוני") וסעיף 14(ב)(2) לחוק שירות הקבע בצבא-הגנה לישראל (גמלאות) [נוסח משולב], תשמ"ה-1985 (להלן: "חוק שירות קבע"). בסעיפים אלה נקבע כי ההוראה, הקבועה בסעיפים 14(א) ו-16(א) לחוק ובסעיף 14(א) לחוק שירות קבע, על העברת חלק מן הפנסיה על פי פסק דין לבן הזוג לשעבר אינה חלה ביחס לפסקי דין אשר ניתנו לפני מועד התחולה של החוק, ביום 31.12.2019, וזאת במקרים בהם הבקשה אל הגוף המשלם לרישום וביצוע פסק הדין הוגשה לאחר שחלפו שנתיים יותר מהמועד שבו ניתן פסק הדין. במקרה זה, טוענת הפרקליטות, פסק הדין ניתן ביום 7.9.2008, לפני יום התחולה, ועד למועד הגשת הבקשה אל בית הדין ביום 17.6.2020 חלפו הרבה יותר משנתיים, ועל כן לדבריה מופ"ת אינם רשאים להעביר את חלקה של האישה בפנסיה לחשבונה, והאפשרות היחידה היא שהאיש יעביר את הסכום מתשלומי הפנסיה בעצמו אל האישה.

הסיבה השנייה – לטענת הפרקליטות, פסק הדין מיום 13.1.2022 חורג מן התנאים אשר נקבעו לרישום פסק דין, הן בכך שבפסק הדין לא נקצבה 'התקופה המשותפת' שממנה נגזר השיעור המשותף בקצבה ולא נקבע כי היא אינה ממשיכה לאחר מועד הפירוד, כנדרש בחוק; והן משום שלא מתקיימת דרישת סעיף 47(א) לחוק שירות, הדורש כי השיעור להעברה לא יעלה על מחצית מן השיעור המשותף. לאור כל זאת סברה הפרקליטות כי בנסיבות המקרה יש לבטל את ההחלטה מיום 13.1.2022, המורה למופ"ת על העברת מחצית מהפנסיה של האיש לחשבון האישה.

ב. דיון והכרעה

4. אמנם כעיקרון, בהתאם להוראות סעיף 25(א) לחוק הפיקוח על שירותים פיננסיים (קופות גמל), תשס"ה-2005 "זכויות עמית בקופת גמל אינן ניתנות להעברה לאחר...", וכן נקבע גם בסעיף 62 לחוק שירות הקבע בצבא-הגנה לישראל (גמלאות): "גמלה אינה ניתנת להעברה". על כן בעבר, קודם לחקיקת חוק לחלוקת חיסכון פנסיוני בסוף שנת 2014, לא ניתן היה לממש פסקי דין לחלוקת זכויות פנסיוניות בין בני זוג בהתאם לפסק דין על ידי הגוף המשלם, אלא רק באמצעות העברת הסכומים מדי חודש בחודשו בין בני הזוג, דבר שיצא לא מעט בעיות וקשיים בין צדדים שהתגרשו (וראו לעניין זה בע"מ 10916/03 צה"ל מדינת ישראל נ' פלונית (2007)). על כן החוק לחלוקת חיסכון פנסיוני להסדיר את העניין, אך זאת בהגבלות ובתנאים מסוימים הקבועים בו.

5. נוסף ונציין כבר עתה, כי המקרה שלפנינו הינו אחת הדוגמאות המוחשיות לצורך שהביא לתיקון החוק לחלוקת חיסכון פנסיוני. במקרה שלפנינו האיש לא מעביר לאישה את חלקה בפנסיה כבר מזה תקופה ארוכה וכפי הנראה גם בעתיד לא יעביר זאת מיוזמתו. ביחס להפעלת

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

הליכי כפיית ציות כנגד האיש על ידי הטלת סנקציות, מעבר להיותה הליך שיורי השמור למצבים בהם לא ניתן לממש את פסק הדין בכל דרך אחרת, הרי שבמקרה כזה הדבר בעייתית ביותר וכפי הנראה לא תהיה יעילה.

6. במסגרת חקיקת חוק לחלוקת חיסכון פנסיוני תוקן גם סעיף 14א לחוק שירות הקבע בצבא-הגנה לישראל (גמלאות) [נוסח משולב], תשמ"ה-1985, המורה ומחייב את הגוף המשלם על הפחתת החלק המגיע לבן הזוג לשעבר מקצבת פרישה המגיעה לזכאי והעברתה אל בן הזוג על פי פסק דין לחלוקת חיסכון פנסיוני.

סעיף 14א(ב)(2) לאותו חוק מסייג הוראה זו וקובע כי היא לא תחול אם:

הבקשה לרישום פרטי פסק הדין לחלוקת חיסכון פנסיוני לפי סעיף 47א הוגשה לממונה לאחר שחלפו שנתיים מהמועד שבו ניתן פסק הדין או לאחר החודש שקדם לחודש שבו החל החייל לקבל קצבת פרישה, לפי המאוחר.

ה"ממונה" לפי הגדרות סעיף 1 לחוק זה הוא "מי שמונה לממונה על תשלום גמלאות לפי סעיף 43", דהיינו מי שממונה על תשלומי הגמלאות לחיילים הזכאים לכך.

בסעיף 47א לחוק, אשר תוקן אף הוא בעקבות חקיקת חוק לחלוקת חיסכון פנסיוני, בס"ק (א) קובע, כי אם:

ניתן פסק דין לחלוקת חיסכון פנסיוני ומתקיימים לגבי פסק הדין התנאים כמפורט להלן, לפי העניין, רשאי בן הזוג לשעבר להגיש לממונה בקשה לרשום ברישומיו את פרטי פסק הדין:

(1) נקבע בו כי התקופה המשותפת מסתיימת לא יאחר ממועד הפירוד;

(2) נקבע בו כי קצבת הפרישה תחולק בין החייל או הזכאי לקצבת פרישה ובין בן זוגו לשעבר באופן שהשיעור להעברה שיועבר לבן הזוג לשעבר יהיה שיעור קבוע מסך קצבת הפרישה שהיתה משולמת לזכאי לקצבת פרישה או שתשלום לחייל לאחר שיפרוש, אילולא ההעברה האמורה, והשיעור האמור אינו עולה על מחצית מהשיעור המשותף.

7. במקרה שלפנינו בהסכם הגירושין שבין הצדדים אשר בית הדין נתן לו תוקף פסק דין, הוסכם בסעיף 6 כדלהלן:

א. הצדדים מסכימים כי האשה זכאית למחצית הפנסיה המשולמת לבעל מדי חודש בגין שירותו בצה"ל מיום הגט עפ"י דין.

ב. הצדדים יפנו למת"ש לצורך בצוע ההליכים הפורמליים לבצוע האמור בסעיף 6 א' לעיל.

בית הדין נתן את פסק דינו ביום ז' באלול התשס"ח, 7.9.2008, המאשר ומתקף את האמור בהסכם הגירושין, ובהתאם לאמור בסעיף 6 בהסכם ביניהם פנו הצדדים, פנו כאמור האיש והאשה בסמוך לאחר מתן פסק אל הממונה על תשלומי הגמלאות בצה"ל לשם מימוש חלק זה של פסק הדין, ולמעשה הגישה את בקשתם לרישום פסק הדין.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

8. בעקבות פנייתם של הצדדים, התקבלה בבית הדין הרבני האזורי ביום 25.11.2008 הודעה בשם מופ"ת, שאשר הוא למעשה "הממונה" שבסעיפים 14(ב) ו-47א(א) לחוק, המודיעה כי הם נמנעים מלממש את הוראות ההפחתה והעברת חלקה של האישה על פי פסק הדין, וזאת משום שעל פי סעיף 62 לחוק שירות הקבע בצבא דלעיל "זכות לגימלה אינה ניתנת להעברה... אלא לשם תשלום מזונות... לפי פסק דין", ואילו כאן לדבריהם מדובר בתשלומי חלוקת רכוש וכספי פנסיה ולא תשלומי מזונות. הודעה דומה התקבלה ממופ"ת גם ביום 30.11.2008. כל זאת, כמובן היה נכון רק לאותם שנים לפני תיקון חוק לחלוקת חיסכון פנסיוני ותיקון מס' 29 תשע"ד-2014 בחוק שירות הקבע בצבא שנעשה בעקבות כך, אשר איפשר העברה כזו של כספי פנסיה.

9. נוסף ונעיר מעבר לנדרש, כי אף אילו הצדדים לא הרי מבקשים ממופ"ת, 'הממונה' בגוף המשלם, לרשום את פסק הדין למימוש, עדיין היו הוראות חוק זה חלות גם לגבי פסק דין זה, אף שניתן לפני יום התחילה. זאת, משום שההחלטה שבסעיף 16(ב)2, לפיה לא יופחת על ידי הגוף המשלם החלק מהפנסיה של הגמלאי המגיע לבן זוגו לשעבר והעברתו אליו אם "הבקשה לרישום פרטי פסק הדין לחלוקת חיסכון פנסיוני... הוגשה לגוף המשלם לאחר שחלפו שנתיים מהמועד שבו ניתן פסק הדין", נכתבה בבסיסה ביחס לפסקי דין חדשים בעניין חלוקת חיסכון פנסיוני בין גמלאי ובין בן זוגו לשעבר, אשר ניתנו לאחר תחילתו של חוק זה מיום 31.12.2019. ההיגיון להגבלת הזמן להטלת האחריות את הפחתת החלק בפנסיה על הגוף המשלם ברור ומובן, כפי שהדבר נכתב גם בדברי ההסבר בסעיף 16 להצעת החוק (ה"ח מס' 635, ט' בכסלו התשע"ב, 2011.12.5):

כדי שהפחתת הקצבה תבוצע הלכה למעשה, מוצע להגביל את המועד שבו ניתן לבצע רישום כאמור במקרה שמדובר בגמלאי. בהתאם לכך, מוצע לקבוע כי ההסדר האמור לא יחול אם פסק הדין לחלוקת חיסכון פנסיוני הוגש לרישום לאחר שנתיים מהמועד שבו ניתן או לאחר החודש שקדם לחודש שבו הפך החוסך לגמלאי, לפי המועד המאוחר מביניהם.

10. עוד נכתב בדברי ההסבר בסעיף 22 פסקה ב' להצעת החוק:

בהתאם לכך גם לא תופחת קצבת הפרישה המשולמת לבני הזוג או אם פסק הדין לחלוקת חיסכון פנסיוני הוגש לרישום לאחר שנתיים מהמועד שבו ניתן... (ר' דברי הסבר לסעיף 16 להצעת החוק).

וכך גם בהמשך על סעיפים 24(4) ו-25(5) להצעת החוק.

11. אך כל זאת נכון, סביר והגיוני רק ביחס לפסקי דין לחלוקת חיסכון פנסיוני בין בני זוג אשר נתנו לאחר מועד כניסתו לתוקף של חוק זה, המאפשר ביצוע העברות אלו על ידי הגוף המשלם, אך ביחס לפסקי דין ישנים אשר נתנו למעלה משנתיים לפני מועד כניסתו לתוקף של חוק זה, אין כל הגיון והצדקה להתנות את מימוש פסק הדין על ידי הגוף המשלם בכך שבן הזוג לשעבר של הגמלאי או הגמלאי עצמו יגיש את אל הממונה בגוף המשלם את פסק הדין בבקשה לרושמו לשם מימוש ביצוע ההעברה. זאת, שהרי בקשה לרישום כזו באותו זמן ממילא הייתה נדחית בשתי ידיים על ידי הממונה בגוף המשלם, משום שעל פי סעיף 25(א) לחוק הפיקוח על שירותים פיננסיים (קופות גמל), תשס"ה-2005 "זכויות עמית בקופת גמל

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

אינן ניתנות להעברה לאחר...", וכן על פי סעיף 62 לחוק שירות הקבע בצבא-הגנה לישראל (גמלאות): "גמלה אינה ניתנת להעברה... אלא לשם תשלום מזונות...". כפי שהדבר אכן אירע גם במקרה דנן, בו הצדדים הגישו על פי ההסכם ביניהם את פסק הדין לרישום על ידי הממונה בגוף המשלם זמן קצר אחר שפסק הדין ניתן, ומופ"ת הודיעה בעקבות כך כי מנוע מלבצע את פסק הדין.

12. לכן, ברור כי כאשר המחוקק קבע בסעיף 30(ב)(2)(ד) לחוק, כי "הוראות סעיפים 14, 16 (=העברת הסכום מהגמלה לבן זוגו לשעבר של גמלאי על פי פסק דין) [...] יחולו רק לגבי פסק דין לחלוקת חיסכון פנסיוני שניתן לפני יום התחילה, רק בהתקיים כל אלה [...] (ד) לא התקיים סייג להפחתה בשל הגשת בקשה מאוחרת" – הוא לא דיבר אלא רק במצבים בהם ניתן היה עקרונית להגיש בקשה זו לממונה לרישום פסק הדין ללא שזו תידחה על הסף על פי הוראת החוק שהייתה אז. במילים אחרות, המדובר בסעיפים אלה, הוא כאשר פסק הדין ניתן אמנם לפני יום התחילה אך לא מוקדם משנתיים מיום התחילה. שהרי ללא כן אין כל תכלית והגיון להוראה זו. לכן, בשונה מטענת הפרקליטות בבקשתה, לפיה מאחר שהצדדים לא הגישו אל הממונה בקשה לרישום את פסק הדין עד ליום 7.9.2010, שנתיים מיום מתן פסק הדין – לא ניתן יהיה עוד להביא ליישום פסק הדין על ידי הגוף המשלם, בית הדין סובר כי אף אילולי היו מגישים בקשה לממונה לרישום את פסק הדין לשם מימושו בסמוך לאחר נתינת פסק הדין – גם אז, אחר שפסק הדין עומד בכל שאר התנאים המנויים בסעיף 30(ב) לחוק, הרי שהוראות חוק זה יחולו לגבי פסק דין זה "לחלוקת חיסכון פנסיוני שניתן לפני יום התחילה".

13. יוצא אם כן כי הוראת סעיף 47 לחוק שירות הקבע, התנאי להגשה לרישום ומימוש פסק הדין לחלוקת חיסכון פנסיוני בוצעה במלואה, והוגשה אל ממונה על תשלומי הגמלאות לחיילים בסמוך לאחר מתן פסק הדין, ובוודאי שלא לאחר "שנתיים מהמועד שבו נתן פסק הדין".

גם התנאים למימוש פסק הדין לחלוקת חיסכון פנסיוני שבסעיף 47א(א) לחוק שירות קבע, מתקיימים במקרה זה, ונקבע בהסכם ובפסק הדין שניתן בעקבותיו כי "התקופה המשותפת מסתיימת לא יאחר ממועד הפירוד" וש"האשה זכאית למחצית הפנסיה... מיום הגט עפ"י דין"; וכן "שהשיעור להעברה שיועבר לבן הזוג לשעבר יהיה שיעור קבוע מסך קצבת הפרישה", שהוא 'מחצית הפנסיה המשולמת לבעל מדי חודש בגין שירותו בצה"ל", שהוא "אינו עולה על מחצית מהשיעור המשותף".

14. לאור האמור, ברור כי החריג שבסעיף 14א(ב)(2) לחוק, אשר צוין על ידי הפרקליטות, אינו מתקיים במקרה זה. ממילא גם הסייג להפחתה בשל הגשת בקשה מאוחרת שבסעיף 30(ב)(2)(ד) לחוק לחלוקת חיסכון פנסיוני אינו מתקיים כאן. על כן, על הגוף המשלם את תשלומי הגמלה בצה"ל החובה להישמע ולקיים את הוראות סעיף 14א לחוק שירות הקבע וסעיף 30(א) לחוק לחלוקת חיסכון פנסיוני, ולבצע את הוראת פסק הדין ככתבה וכלשונה ולפחות מהגמלה המגיעה לאיש את חלקה של האשה ולהעבירה אל חשבונה.

15. עוד נוסף מעבר לנדרש, במענה להערת הפרקליטות בסעיפים 19 ו-20 לבקשתם, ונבהיר כ'הוראה משלימה' לפסק הדין מיום ז' באלול התשס"ח (7.9.2008), בהתאם להוראת סעיף 30(ג) לחוק לחלוקת חיסכון פנסיוני בין בני זוג, אשר "יראו את החלטתה כאמור כחלק מפסק דין לחלוקת

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

חיסכון פנסיוני שהוראות החוקים המסדירים חלות לגביו" (סעיף 30(ג)(1) לחוק), כדלהלן:

א. כפי שנכתב באופן ברור בסעיף 6 להסכם הגירושין, התקופה **המשותפת** ביחס לרכוש בני הזוג והזכויות הפנסיוניות שבין הצדדים **מסתיימת עם מועד הפירוד ביניהם עם מתן "גט עפ"י דין"**;

ב. השיעור המגיע לאישה להעברה מגמלת האיש הינו **מחצית מ"השיעור המשותף"** שנצבר בתקופה המשותפת בין בני הזוג בעודם היו נשואים, על פי הגדרות סעיף 2 לחוק.

הכרעת בית הדין

בית הדין מקבל את חוות הדעת של הייעוץ המשפטי בהנהלת בתי הדין הרבניים.

בית הדין מבקש להוסיף מס' נימוקים שאפשר שאינם ברמה המשפטית ממש, אולם אין ספק שיש צורך להתייחס אליהם, שהרי בתוך עמינו אנו יושבים.

מדובר במקרה מיוחד כאמור לעיל. אין ספק שהמצב כעת הוא שהאשה אינה מקבלת את זכויותיה הכספיות מהבעל לשעבר, ובפועל לא ניתן להוציא ממנו לא באופן אישי ולא באמצעות ההוצאה לפועל.

היעלה על הדעת שבית הדין יותיר מצב מעוות רק בשל נימוקים פורמליים משפטיים ? !

יתר על כן, ברור לחלוטין שכוונת המחוקק בתיקון האחרון שעליו נסוב הדיון המשפטי הוא בכדי ליתר הליכים, ובמקום שהכספים יועברו לזכאי והוא שיעביר לזולתו, לפישוט ההליכים יועבר הכספים לבעל הזוג ישירות. אולם במקרה כמו הנידון שבפנינו לא מדובר בפישוט הליכים, אלא בהוצאת פסק הדין מן הכוח אל הפועל.

האשה שבפנינו לא קיבלה את זכויותיה והתפרנסה במצוקה שלא תתואר במשך שנים על גבי שנים. על המערכת המשפטית למצוא כלים משפטיים שיאפשרו את החריגה, גם אם היא אינה עולה בקנה אחד חד וברור עם הפרשנות הפורמלית.

כיוון שבפני בית הדין שתי חוות דעת משפטיות של הפרקליטות מחד ושל הייעוץ המשפטי של הנהלת בתי הדין הרבניים מאידך, בוחר בית הדין לאמץ את חוות הדעת הנ"ל בשל הנימוקים המיוחדים במקרה דנן.

מתן הוראות:

א. לאור כל האמור לעיל, וכפי שקבענו בהחלטתנו מיום י"א בשבט התשפ"ב (13.1.2022), בית הדין חוזר ומורה למופ"ת, להעביר ישירות לחשבון הבנק של האשה הגברת... **מחצית מהפנסיה האמורה לעיל של הנתבע מר...**

ב. על מופ"ת לעדכן את בית הדין באמצעות פרקליטות המדינה תוך 14 יום ממתן החלטה זו על רישום פסק הדין לביצוע ההחלטה.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

- ג. על מזכירות בית הדין להעביר החלטה זו אל פרקליטות מחוז דרום אזורי.
- ד. החלטה זו מותרת לפרסום לאחר השמטת פרטי הצדדים.

ניתן ביום ט"ז באלול התשפ"ב (12.09.2022).

הרב ישי בוכריס - אב"ד

עותק זה עשוי להכיל שינויי ותיקוני עריכה